

จดหมายถึงบรรณาธิการ

แล้วแต่อุคมการณ์

เรียน บรรณาธิการธรรมศาสตร์เวชสาร

ผมส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทวิจารณ์หนังสือ “เรียนอายุศาสตร์จากกรณีผู้ป่วย เล่ม ๕” ที่ลงพิมพ์ในธรรมศาสตร์เวชสารฉบับที่ ๑ ปีที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาให้ท่านพิจารณานำลงพิมพ์ในธรรมศาสตร์เวชสาร พร้อมกับคำตอบของผมด้วย

ส.ว. ๓๗. ๓๖๖๖๖๖๖
(ในหนังสือ)

Professor Athasit Vejajiva

From: "Weekitt Kittisupamongkol" <weekitti@gmail.com>
To: "Professor Athasit Vejajiva" <raavj@mucc.mahidol.ac.th>
Sent: 29 พฤษภาคม 2550 7:10
Subject: สวัสดีครับ อาจารย์อรุณดิษฐ์

กราบเรียนอาจารย์อรุณดิษฐ์ที่เคารพ

รบกวนครับ ผมมีโอกาสได้อ่านคอลัมน์ ปกิณกะใน ธรรมศาสตร์เวชสารฉบับไตรมาสแรกของปี 2550

หน้า 106-108 พบบทความเขียนถึงหนังสือ "เรียนอายุศาสตร์จากผู้ป่วยเล่มที่ 5" โดยอาจารย์สมชัย นวกรัตติ เป็นผู้เขียน (ด้วยความจริงใจ ผมไม่ได้อยู่ฝ่ายอาจารย์อรุณดิษฐ์นะครับ)

ผมเคยถ่ายเอกสารหนังสือของอาจารย์สมชัย ชื่อว่า "อาการและอาการแสดงของโรคระบบหายใจ"

ด้วยความตื่นเต้น ผมอ่านไปได้ประมาณ 10 หน้า ก็ยอมแพ้ไม่อ่านต่อเพราะ อ่านไม่ไหวครับ

จะอ่านง่ายกว่านี้มากๆ ถ้าอาจารย์สมชัย จะเปลี่ยนการเขียนโรคให้เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ

โดยส่วนตัวผมคิดว่าในอนาคต ถ้าจะนิพนธ์ตำราการแพทย์ ควรนิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด เพื่อจะได้สะดวกในการที่ คนต่างชาติสามารถ รับรู้ถึงแนวคิดของประเทศเราได้

อีกทั้งสะดวกแก่คนต่างชาติและคนไทยในการเขียนเอกสารอ้างอิงถึง ถ้าต้องใช้หนังสือเล่มนั้น

ในการอ้างอิงลงใน journal และคนที่อ่านเกือบทั้งหมดก็เป็นแพทย์ซึ่งอ่านภาษาอังกฤษได้อยู่แล้ว

แม้จะไม่ใช่วิทยแพทย์แต่ในอนาคตคนไทยส่วนใหญ่ก็อ่านภาษาอังกฤษได้

(ผมคิดว่าถ้าจะเพิ่ม impact factor ให้กับวารสารไทย ต้องเขียน case report เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

เพราะเป็นจุดที่สามารถให้คนต่างชาติอ้างอิงได้ง่าย และถ้าหนังสือออกมาได้นานพอควร น่าจะ

ทำ online version เพื่อให้หนังสือเล่มนั้นคงอยู่ตลอดไป)

หนังสือเรียนอายุศาสตร์เล่ม 6 มีกำหนดวางจำหน่ายหรือยังครับ รออ่านงานอาจารย์ครับ

ไม่ทราบจะติดตามได้จากแหล่งใดว่าหนังสือจะออกเมื่อใดครับ เพราะขณะนี้ผมอยู่จังหวัดสุรินทร์

ถ้าจะซื้อคงต้องเข้ากรุงเทพฯซื้อที่ศูนย์หนังสือจุฬา ครับ

ผมขออภัยที่พิมพ์จดหมายมารบกวนเวลามีค่าของอาจารย์ครับ

ปล. ขณะนี้ผมเป็นแพทย์เพิ่มพูนทักษะอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ มีความสุขดีครับ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

วีกิจ กิตติศุภมงคล

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจดหมาย นายแพทย์วิกิจ กิตติสุขภมมงคล

๑. ขอบคุณคุณหมอมวิกิจ ที่อ่านหนังสือ “อาการและอาการแสดงของโรกระบบการหายใจ” ของผมได้ถึง ๑๐ หน้า นั้นเป็นพฤติกรรมตามธรรมชาติ เพราะไม่ว่าผู้ใดจะอ่านเอกสารอะไรก็ตาม หากยังไม่สามารถอ่านออกเขียนภาษานั้นได้ดี ก็จะออกอาการอย่างเดียวกัน คนที่เริ่มเรียนเขียนอ่านภาษาต่างๆ แม้แต่ภาษาของตนเอง จะอ่านหนังสือออกได้ด้วยความยากเย็นในตอนต้น ผมเดาว่าในช่วงที่คุณหมอมวิกิจอ่านหนังสือของผม คงยังไม่ถนัดกับภาษาสารศิริราช

๒. ข้อเสนอแนะของคุณหมอมวิกิจให้แพทย์ไทยนิพนธ์ตำราแพทย์ภาษาอังกฤษ เพื่อเอื้อให้คนต่างชาติรับรู้ข้อมูลที่เกิดในประเทศเรานั้น ผมไม่เห็นด้วยและศาสตราจารย์นายแพทย์อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็คงไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะจะให้คุณหมอมอรรถสิทธิ์เขียนหนังสือกรณีผู้ป่วยอายุรศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษล้วน ท่านคงไม่เอาด้วย ผมเองก็มีความคิดเหมือนคุณหมอมวิกิจที่ต้องการให้นักวิชาการต่างชาติได้ทราบความเป็นไปของการแพทย์ไทยบ้าง ดังนั้นเมื่อผมไปปรับหน้าที่บรรณาธิการจดหมายเหตุทางแพทย์ของแพทย์สมาคมฯ สมัยที่ลงพิมพ์บทความทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และลูกผสมไทยปนอังกฤษ ผมก็เปลี่ยนให้พิมพ์บทความเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ทำให้ได้รับจดหมายบริภาษมากมาย แต่ถึงตอนนี้มีผู้ได้รับอานิสงส์จากการ

กระทำของผมไม่น้อย อย่างไรก็ตาม ตำราแพทย์ภาษาอังกฤษที่แพทย์ไทยนิพนธ์คงไม่ค่อยมีคนนิยม และคุณหมอมวิกิจก็อาจไม่ซื้อ ในทางตรงข้าม หนังสือภาษาไทยสำนวนภาษาสารศิริราชที่ผมเรียบเรียงและบรรณาธิกรไว้เกือบ ๕๐ เล่ม ก็มีคนอ่านบ้าง ขณะนี้ ทางโรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี ก็กำลังจัดพิมพ์ตำราอาชีพเวชศาสตร์ภาษาไทยปรับปรุงแทนฉบับที่ผมบรรณาธิกรและจัดพิมพ์เมื่อ ๑๐ ปีก่อน

๓. ผมได้รับการปลุกฝังอุดมการณ์ให้รักศักดิ์ศรีความเป็นคนไทยตั้งแต่กลับจากการศึกษาต่อในต่างประเทศเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในช่วงต้น ผมเขียนบทความวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ เพราะยังส่งบทความไปลงพิมพ์ในวารสารต่างประเทศ แพทย์ไทยส่วนใหญ่ในระยะนั้นเขียนบทความภาษาไทยใช้ภาษาไทยปนคำภาษาอังกฤษอย่างฟุ่มเฟือย เช่น เขียน blood แทน เลือด, feces แทน อุจจาระ, urine แทน ปัสสาวะ ฯลฯ ศาสตราจารย์ นายแพทย์อวย เกตุสิงห์ ปฐมบรรณาธิกรสารศิริราช จึงพยายามบัญญัติคำภาษาไทยขึ้นเพื่อใช้ในวารสารการแพทย์ไทย เมื่อผมมารับหน้าที่บรรณาธิกรสืบต่อจากท่านอาจารย์หมอมอวย ก็สืบสานอุดมการณ์การใช้ภาษาไทยของท่านอย่างแข็งขัน และมีความภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้เห็นการใช้ศัพท์วิชาการภาษาไทยอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

ศ.ดร.นพ.สมชัย บวรกิตติ

ราชบัณฑิต